

El final judicial del cas Olot

La sentència pel segrest de la farmacèutica Maria Àngels Feliu condemna a penes d'entre 14 i 22 anys els cinc delinqüents que perpetraren els fets. Deixa lliures tres processats, un dels quals ha escrit un llibre sobre el cas, i interpreta que el rescat mai no es va arribar a pagar. Però reconeix que no elimina totes les ombres.

Previsiblement, si no s'haguera produït el desastre del Prestige i l'horror de la guerra de l'Iraq, els mitjans haurien cobert amb molta més intensitat circense el judici d'Olot, i l'histriònic *show* de transformisme que ha marcat la compareixença de bona part dels processats (com es recordarà, en no poques ocasions han aparegut disfressats a l'Audiència de Girona).

Però l'expectació no podia preveure que l'actualitat trivialitzara la importància mediàtica del final de la història de Maria Àngels Feliu, farmacèutica i filla de família benestant d'Olot que va ser segrestada durant 492 dies ara fa deu anys i mig i que va viure el seu empresonament sepultada i maltractada en un cau infecte. Realment, la cobertura periodística, tot i que ha estat esguitada d'episodis més o menys excessius i grotescs, s'ha mantingut en la serenitat potser perquè avui la televisió prefereix explotar el sensacionalisme rosa —que ja és prou negre— abans que no el sensacionalisme de successos. L'absència de programes estil *Esta noche cruzamos el Mississippi*, o d'excentricitats morboses que pogueren confondre el públic —en el judici del cas Alcàsser, el pare d'una de les víctimes, Fernando García, creia públicament que els jutges podien estar relacionats amb el crim, i volia que l'únic processat, Miquel Ricart, quedara en llibertat— ha fet que el cas Olot haja tingut una transmissió mediàtica bastant racional. A més a més, en aquests temps de barbàrie glo-

Maria Àngels Feliu va passar un horror fa deu anys i mig, i ara veu com es condemna aquells que la van torturar. La guerra ha afavorit que la cobertura mediàtica del judici siga tèbia.

bal, l'evolució d'aquest procés i la sentència no s'han difós de manera extrema.

El resultat: condemnes d'entre 14 i 22 anys per a cinc dels processats: Antoni Guirado, Ramon Ullastre (tots dos han de complir 22 anys de presó), Montserrat Teixidor (dona d'Ullastre, 18 anys), Sebastià Comas (Inaki, el segrestador que va alliberar la víctima, 17 anys) i José Luis Paz (vigilant de Maria Àngels i conductor del cotxe que la va transportar al *zulo*, 14 anys). Ara bé, per a personatges patètics i estraforaris com Xavier Bassa, Joan Casals i Juan Ma-

nuel Pérez Funes, el tribunal no ha considerat que els haja de correspondre cap pena. Casals, per la seua part, ha escrit un llibre sobre la seua experiència en el cas, i ja en fa promoció a la premsa.

El tribunal considera que el rescat no va ser pagat, i que Guirado i Ullastre eren els ideòlegs del segrest. Ara bé, reconeix que, potser, la sentència no revela "tota la veritat del segrest". Desafortunada referència que podrà animar encara més els rumors sobre el cas Olot i les seues circumstàncies.

Joan M. Oleaque